

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **T. K.**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu ze dne 22. 1. 2019, č. j. MPO 4616/19/21100/01000,

takto:

- I. Rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu ze dne 22. 1. 2019, č. j. MPO 4616/19/21100/01000 a rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 17. 9. 2018, č. j. MPO 67899/18/61400 **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu (dále jen „ministryně“) ze dne 22. 1. 2019, č. j. MPO 4616/19/21100/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného jako správního orgánu I. stupně ze dne 17. 9. 2018, č. j. MPO 67899/18/61400 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), odejmuta dotace, č. 76-13/2.2RV03-1535/13/61200, ve znění Dodatku č. 2, č. j. D2/76-13/2.2RV03-1535/13/61200, v upravené výši 13 174 000 Kč, neboť po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé (výrok I.). Výrokem II. pak bylo žalobci uloženo vyplacenou dotaci ve výši 7 600 000 Kč vrátit, a to do 30 dnů od nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že pokud žalovaný konstatoval, že dotace mu byla vyplacena na základě nepravdivých údajů, jedná se jen o tvrzení, které nemá podklad v provedených důkazech. Žalovaný si je pravděpodobně nejasností svých skutkových zjištění vědom, neboť ve výroku rozhodnutí o odejmutí dotace vůbec neuvádí, které konkrétní údaje jsou údajně nepravdivé, přičemž už ani dále nevysvětluje, jak tyto informace mohly objektivně být způsobily proces hodnocení žádosti o dotaci reálně ovlivnit. Žalobce proto namítl, že závěr žalovaného o nepravdivých údajích je příliš obecný, a tudíž nepřezkoumatelný. Žalovaný navíc vůbec nerefletoval předložené či navrhované konkrétní důkazy, které tvrzení žalovaného o důvodech pro odnětí dotace vyvrací. Je totiž povinností správního orgánu se s důkazy navrženými účastníkem řízení řádně vypořádat a následně v odůvodnění rozhodnutí vždy uvést, proč ten který důkaz není s to účastníkem tvrzenou skutečnost prokazovat. Takto žalovaný a následně také ministryně vůbec nepostupovali.
3. K historii kovovýroby žalobce uvedl, že byla předloženými důkazy zcela doložena. Správní orgány, vědomy si patrně této skutečnosti, proto v odůvodnění rozhodnutí již závěr o absenci kovovýroby staví na tom, že v rozhodných letech neměl žalobce tržby z výroby ocelových konstrukcí. Nutno však podotknout, že žalovaný rozhodl o odejmutí dotace z důvodu údajných nepravdivých informací, kdy žalobce ve své žádosti a záměru měl nepravdivě uvést, že kovovýrobou se zabývá od roku 2003, a nikoliv na základě toho, jaké měl z kovovýroby tržby. Pojem „zabývat se kovovýrobou“ nelze zaměňovat s pojmem „mít z kovovýroby tržby“. Význam těchto slov je zcela odlišný a zjištění, že žalobce z kovovýroby nevykazoval v účetnictví v určitém období tržby, ještě neznamená, že se žalobce kovovýrobou nezabýval. Jakmile žalobce historii kovovýroby doložil, reagoval žalovaný, resp. ministryně tak, že zpochybnili tržby z této činnosti. Správní orgány se vůbec nevypořádaly s doloženými referencemi z oblasti kovovýroby, které jasně dokládají, že počínaje rokem 2003 se žalobce prokazatelně zabývá kovovýrobou. V tomto kontextu se správní orgány vůbec nevypořádaly s tím, že výrobě ocelových konstrukcí

předchází zdlouhavý proces, který zahrnuje tvorbu typizovaných projektů konstrukcí včetně statických výpočtů, což je časově a finančně náročný proces.

4. Žalobce dále uvedl, že jeho zásadní námitkou je, že jakkoliv správní orgán může nad rozsahem a tržbami z kovovýroby polemizovat, pro hodnocení jeho žádosti o dotaci tyto informace nebyly vůbec směrodatné. Žalovaný totiž přehlíží, že jeho závazné podmínky pro získání dotace žádné požadavky ve smyslu skutečného rozsahu podnikání či výše tržeb neobsahovaly. Od žadatelů se vyžadovalo pouze platné oprávnění k podnikatelské činnosti, ve které je žádost předkládána. Žalobce uvedl, že podle hodnotitelských zpráv oprávněně získal 4 body za platné živnostenské oprávnění pro danou činnost, respektive aktivní podnikatelskou registraci v oboru činnosti v administrativním registru ekonomických subjektů (ARES). Tyto skutečnosti zcela vyvrací to, že dotace byla poskytnuta na základě nepravdivých údajů.
5. Správní orgán si chybně vykládá § 15 zákona o rozpočtových pravidlech, kdy bez ohledu na zásadu proporcionality údajně nepravdivé informace objektivně nehodnotí z hlediska jejich významnosti v kontextu rozhodování o poskytnutí dotace. Žalovaný je povinen zkoumat, zda uvedení nepravdivého údaje bylo vůbec způsobilé ovlivnit to, zda dotaci žalobce obdrží, či neobdrží. Údaje doplňující a žadatele o dotaci de facto prezentující, které z hlediska hodnocení žádosti nejsou nijak směrodatné, nelze hodnotit jako nepravdivý údaj ve smyslu § 15 zákona o rozpočtových pravidlech. Správní orgán viní žalobce pouze za formální pochybení, ale zcela přehlíží fakt, že žádná vyplacená částka nebyla zpronevěřena, ale všechny finanční prostředky byly použity v souladu s podmínkami poskytnutí dotace. Žalobce zrealizoval průmyslovou linku a v současnosti provozuje výrobu ocelových konstrukcí. Žalobce zajistil zaměstnanost a rozvoj v regionu. K těmto skutečnostem měl správní orgán přihlížet.
6. Žalobce dále namítl nepoužitelnost protokolu z daňového řízení ze dne 12. 5. 2014 jako důkazu v řízení o odnětí dotace. Žalobce uvedl, že se před finančním úřadem vyjadřoval toliko k problematice DPH a nikoliv k tomu, zda se zabývá či nezabývá kovovýrobou. Vyjádření žalobce, že příjmy ze zemědělství má, správní orgán vytrhl z kontextu a použil v neprospěch žalobce. Žalobce se však výhradně vyjadřoval k příjmům, které má zaneseny v účetnictví. Vzhledem k tomu, že úplata za kovovýrobu probíhala převážně formou protislužby a zápočtem, neuváděl žalobce tyto příjmy v účetnictví. Pokud správní orgán namítá, že i tyto příjmy měl žalobce zahrnout do daňového přiznání, neboť úplatou se rozumí i hodnota nepeněžitého plnění, může se jednat nanejvýš o formální pochybení, z čehož však nelze dovozovat závěr, že se žalobce nezabýval kovovýrobou. Protokol o ústním jednání nelze považovat za podklad od jiného správního orgánu, který by snad mohl prokázat či vyvrátit dokazovanou skutečnost. I když zápočty nebyly v příjmech uváděny, nemělo toto pochybení vliv na daňovou povinnost, neboť příjmy i výdaje z těchto zápočtů byly ve stejné výši, a tak efekt na daň z příjmů byl nulový. Fakturace nebyly do podvojného účetnictví zařazeny, protože tyto účetní případy jako celek neovlivňovaly základ daně, a tudíž se ve vztahu k prokazování vazeb s odběrateli a dodavateli v tomto smyslu v předmětném protokolu žalobce nevyjadřuje. Žalobce poukázal také na konečné rozhodnutí v tomto daňovém řízení, ve kterém Odvolací finanční ředitelství všechny nároky žalobce uznalo jako oprávněné. Dále žalobce zopakoval, že správní orgány bez dalšího odmítly důkazy žalobce jako účelové a hodnotily je izolovaně. Rovněž opakovaně uvedl, že z výroku obou rozhodnutí nelze dovodit, pro jaké nepravdivé údaje je dotace odebírána. Absence popisu údajných nepravdivých údajů,

co do jejich konkrétnosti ve výroku rozhodnutí, tak zakládá jeho zřejmou nepřezkoumatelnost.

7. K délce podnikání z hlediska hodnocení zkušeností žalobce v oboru lze dle žalobce usuzovat jedinečně z údajů zanesených ve veřejné registraci ARES, podle které je žalobce od roku 2003 oprávněn k podnikání v oboru kovovýroba. Konkrétní rozsah podnikání, výše tržeb a způsob úhrady je z hlediska určení délky podnikání irelevantní. V rámci hodnocení výběrových kritérií externí hodnotitelé hodnotili zkušenosti žalobce a odborné předpoklady, konkrétně to, jaké má zkušenosti v oboru, na který předkládá projekt. Žalobce má však za to, že tímto hodnotícím kritériem bylo jen to, jak dlouho je v daném CZ-NACE oprávněn k podnikání na trhu, a nikoliv rozsah kovovýroby a dosažené zisky. Žalobce na podporu své argumentace poukázal na e-mailovou komunikaci s pracovníci Agentury pro podnikání a inovace.
8. V kontextu výše uvedeného žalobce také správnímu orgánu vytkl, že posuzovanou věc hodnotí přepjatě formalisticky. Žalobce zopakoval, že správní orgán vůbec nezohlednil např. to, že kovovýroba je činnost rozvíjející se postupně. Žalobce zpočátku vyráběl převážně protislužbou pro potřeby okolních zemědělců a jiných živnostníků. S ohledem na časový odstup je již téměř nemožné k tomuto dohledat doklady. Pokud by žalobce skutečně v oblasti kovovýroby žádné zkušenosti neměl, nemohl by tak náročný projekt sám zrealizovat a ihned provádět tak vysoce odbornou činnost.
9. Pokud jde o závěr správního orgánu, že žalobce uvedl také nepravdivé údaje o počtu zaměstnanců, žalobce uvedl, že zaměstnancem kovovýroby byl minimálně on sám a jeho bratr na základě dohody o provedení práce. Oba disponují potřebnými odbornými dovednostmi a znalostmi. Další pracovní síly byly v případě potřeby řešeny externě formou dohod či brigád. Argument správního orgánu, že firma T. K. neměla žádné zaměstnance, je nepřezkoumatelný, a tudíž nesprávný.
10. Zcela špatné a protichůdné skutkové závěry pak správní orgány vyvodily v otázce existence dodavatelských a odběratelských vztahů, když žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí v rozporu s jiným tvrzení připouští, že žalobce předloženými doklady prokázal odběr za 5 364 tis. Kč. Z uvedeného vyplývá, že žalobce prokázal podstatnou část odběrů, které ve svém záměru deklaroval, a také doložil, že materiál odebíral jako neregistrovaný zákazník. Navíc zástupci firem Technimat s.r.o., Kondor s.r.o. a Feron a.s. tvrzené nákupy jakožto neregistrovaného zákazníka s úhradou v hotovosti nijak nevyloučili. S těmito skutečnostmi se správní orgány vůbec nevypořádaly.
11. Doplněním tvrzení ze dne 15. 5. 2018 žalobce v řízení doložil odběry oceli v letech 2010 až 2012 od společnosti Feron a.s. Vzhledem k tomu, že tyto údaje poskytl přímo ředitel pobočky, nejsou vznesené pochybnosti správního orgánu relevantní. Požadavek správního orgánu uvedené odběry duplicitně prokazovat ještě předložením dokladů je neopodstatněný a nepřiměřený, když po žalobci nelze požadovat, aby shromažďoval několik let staré účtenky za odběr materiálu. Žalobce poukázal také na zjištění správního orgánu, že dodavatelem náterových hmot byla firma ROKOSPOL, a.s. V letech 2010 až 2012 firma Rokospol a.s. odebrala kovovýrobky za 1 242 000 Kč, přičemž dodávky náterových hmot byly ve výši 1 284 986 Kč. Tyto dodávky byly vzájemně hrazeny. Je tedy jasně prokázán odběr náterových hmot a současně dodávky pro společnost ROKOSPOL, a.s. Správní orgány tyto skutečnosti v rámci hodnocení zcela přešly a vůbec nepromítly do svých skutkových závěrů. Správní orgány také nepřihlédly k doloženým nákupům od

KOVOMAT HOFMAN. Žalobce tedy shrnul, že má za to, že v řízení o odnětí dotace nákupy materiálu bez pochybností doložil a prokázal.

12. Pokud jde o prokázání odběratelů, žalobce doložil v rámci předcházejícího řízení konkrétní reference z oblasti kovovýroby, faktury včetně předávacích protokolů a projektové dokumentace. V rámci podání ze dne 26. 4. 2016 také navrhl výslech svědků (hlavních odběratelů). Správní orgán však výslech navrhovaných svědků bezdůvodně odmítl provést, čímž bylo odejmuto žalobcovo procesní právo označovat důkazy k prokázání tvrzení a navrhopat jejich provedení. Závěr správního orgánu, že žalobce neprokázal existenci odběratelů je nesprávný, neboť mu nebylo umožněno ani provést navržené důkazy. Žalobce nesouhlasil ani s tvrzením správního orgánu, že doklady o odběru ocelových konstrukcí v rámci řízení dodával zmatečně. Žalovaný nikdy žalobci nedal zpětnou vazbu k doloženým dokumentům.
13. Dle žalobce naznačuje postup správních orgánů v rámci řízení o odnětí dotace nedovolenou svévoli při hodnocení důkazů a zjišťování skutkového stavu věci bez důvodných pochybností. Správními orgány zjištěný skutkový stav je neúplný a nesprávný, když skutečnosti v žalobcův prospěch svědčící nebyly vůbec zohledňovány a důkazy navržené žalobcem správní orgány bezdůvodně odmítaly. Je také zřejmé, že v rámci procesu hodnocení žádosti o podporu nebyly informace, které správní orgány označují jako nepravdivé, vůbec zkoumány a posuzovány. Správní orgány nakonec v rozporu se zásadou proporcionality předmětné údaje bez dalšího označují jako nepravdivé a neúplné, ačkoliv tyto údaje zdaleka neměly takovou důležitost, aby na ně mohlo být ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidlech pohlíženo jako na nepravdivé a neúplné.

Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Nejprve upozornil, že dle jeho názoru některé námitky nenaplňují náležitosti žalobního bodu, neboť jsou formulovány pouze v obecné rovině. Ke specifikaci nepravdivých údajů žalovaný uvedl, že tyto údaje byly zcela jasně popsány v oznámení o zahájení řízení o odnětí dotace. Žalovaný se nedopustil jednostranného hodnocení důkazu, důkazní prostředky hodnotil objektivně, když nelze nechat bez povšimnutí, že žalobce nevykazoval součinnost, pokud jde o prokázání transparentnosti jeho výdajů. Na základě provedeného dokazování dospěl žalovaný k závěru, že žalobce neměl v rozhodujícím období tržby z výroby ocelových konstrukcí tak, jak je popsáno v podnikatelském záměru. Žalovaný na základě žalobcem předložených podkladů nabyt přesvědčení, že žalobce je v předmětné oblasti etablovanou osobou. Pro žalovaného byla tato informace zásadního charakteru a ovlivnila jej v rámci procesu rozhodování o poskytnutí dotace.
15. Pokud jde o existenci zaměstnanců, žalovaný řádně odůvodnil, na základě jakých skutečností dospěl k nepravdivosti tohoto údaje. Smluvní podklady prokazující původní tvrzení žalobce nebyl tento schopen v průběhu řízení o odnětí dotace doložit. Ve vztahu k existenci dodavatelsko-odběratelských vztahů žalovaný uvedl, že žalobce byl opakovaně vyzván k doložení relevantních faktur za odběr materiálu, a stejně tak za jeho prodej, a to v oblasti kovovýroby. Žalobce doložil pouze předávací protokoly, přiložené faktury se vztahují k podnikání v oblasti zemědělství, což je pro žalovaného naprosto irelevantní. Žalovaný zohlednil také protokol o ústním jednání před správcem daně, v rámci kterého žalobce vypověděl, že podnikatelské příjmy má výhradně v oblasti zemědělství, a nikoliv

v oblasti kovovýroby. Žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením žalobce, že žalobce naplnil podmínky pro poskytnutí dotace, Rozsah, v jakém žalobce v daném odběru podniká a jeho podnikatelská historie, má přímý dopad na vydání či nevydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť právě tyto skutečnosti představují kritéria, na jejichž základě se hodnotí důvěryhodnost a nerizikovitost žadatele. Skutečnosti, jež se ukázaly být v rámci řízení o odnětí dotace nepravdivými, byly pro poskytovatele dotace zcela zásadní, bez jejichž naplnění by nebylo dosaženo získání dotace. Žalovaný vycházel při zjišťování skutkového stavu z následných prohlášení samotného žalobce a z podkladů získaných v rámci šetření správce daně. Žalovaný je přesvědčen, že využití listin z daňového řízení je v souladu se zákonem, když žalovaný, veden zásadou vyšetřovací, se snažil všemi dostupnými důkazními prostředky objasnit skutkový stav věci. K neprovedení výsledku svědků žalovaný uvedl, že tento nedostatek byl napraven v napadeném rozhodnutí, v němž bylo konstatováno, že navrhované výsledky by nemohly ničeho změnit z hlediska rozhodování o odnětí dotace, když z toho důvodu není jejich provedení relevantní.

Replika žalobce

16. Žalobce zaslal soudu repliku k vyjádření žalovaného a uvedl, že důvěryhodnost a nerizikovitost prokázal tím, že projekt realizoval a splnil i tříleté období udržitelnosti projektu. Nyní, kdy je projekt realizován, je zřejmé, že kdyby žalovaný při hodnocení projektu žádost žalobce vyhodnotil negativně z důvodu malé důvěryhodnosti a nerizikovosti, dopustil by se nedovoleného diskriminačního jednání a způsobil by žalobci škodu. Pakliže žalovaný ve svém vyjádření k žalobě namítl, že projekt žalobce zafinancoval z finančních prostředků svého bratra, a nikoliv z půjčky přislíbené jinou společností, tak tato skutečnost nemůže jít k tíži žalobce, neboť financování projektu formou úvěru povinností žalobce nebylo. Původ těchto prostředků žalobce prokázal již v rámci daňové kontroly.

Průběh řízení před správními orgány

17. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že žalobci byla poskytnuta dotace v rámci Operačního programu Podnikání a inovace (OPPI) Jednalo se o dotaci ve výši 15 440 000 Kč dle rozhodnutí č. 76-13/2.2RV03-1535/13/61200 ze dne 20. 12. 2013. Dodatkem č. 2 byla výše dotace upravena na částku 13 174 000 Kč.
18. Žalovaný zahájil oznámením ze dne 29. 1. 2016 řízení o odnětí dotace podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, neboť zjistil, že údaje, na jejichž základě byla dotace žalobci poskytnuta, jsou nepravdivé. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl žalovaný o odnětí předmětné dotace. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí rozklad. Žalobou napadeným rozhodnutím ministryně podaný rozklad zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
19. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ministryně předně uvedla, že prvostupňové rozhodnutí shledala řádně odůvodněným a bezvadným. K závěru, že žalobce se nezabývá podnikáním v oblasti kovovýroby, dospěl žalovaný na základě volného hodnocení důkazů. Listiny předložené žalobcem nebyly přehlíženy, nicméně nezvrátily závěr, že v rozhodných letech žalobce neměl tržby z výroby ocelových konstrukcí tak, jak popsal v podnikatelském záměru. Zdůraznila, že je to naopak žalobce, kdo se dovolává izolovaného hodnocení důkazů, když žádá, aby existence tržeb v jeho podnikání byla prokázána toliko předávacími protokoly. Ministryně nesouhlasila ani s tvrzením žalobce,

že žalovaný dostatečně nepopsal, které údaje pokládá za nepravdivé. Popis nepravdivých údajů byl uveden v oznámení o zahájení řízení o odnětí dotace.

20. K tvrzení, že nepravdivé informace nebyly hodnoceny proporcionálně ve vztahu k následkům, ministryně uvedla, že informace uvedené v podnikatelském záměru jsou pro žalovaného v souhrnu zdrojem zjištění, zda je žadatel o dotaci důvěryhodným a nerizikovým žadatelem o dotaci. Žalovaný je oprávněn přistoupit k odebrání dotace za podmínek stanovených v § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, tj. pokud dojde ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé. Nejedná se však o jakékoliv nepravdivé údaje, jak tvrdí žalobce, nýbrž toliko o údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, přičemž v posuzovaném případě se právě o takové údaje jedná.
21. Ministryně se rovněž neztotožnila s tvrzením, že pro žalovaného není relevantní, v jakém rozsahu se žalobce zabýval podnikáním v oboru. Rozsah, v jakém žalobce v daném oboru podniká, má bezesporu přímý dopad na vydání či nevydání rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť je jedním z kritérií, na jejichž základě se hodnotí důvěryhodnost a nerizikovost žadatele o dotaci a jeho projektu. V rámci hodnocení žádosti o poskytnutí dotace nelze izolovat jeden údaj (délku podnikání dle registru ARES) od ostatních stejně relevantních údajů. Rovněž není pravdou, že by žalobcova žádost o dotaci byla schválena jen na základě údajů z registru ARES. Žalobci byla nejdříve žádost o dotaci zamítnuta a až po podání žádosti o přezkum a prohlášení žalobce, že jeho projekt je finančně garantován společností ROKOSPOL, a.s., byla žádost o dotaci vyřízena kladně. Tvrzení žalobce o drobných zakázkách s platbou protislužbami je v rozporu s výstupy Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, neboť tyto zakázky žalobce jakožto daňový subjekt neuvedl v daňovém přiznání. Tvrzení o 5 zaměstnancích zaměstnaných na plný úvazek a 1 zaměstnanci na částečný úvazek v roce 2017 žalobce nedoložil pracovními smlouvami ani evidenčními listy důchodového pojištění, protože není prokázána ani existence zaměstnanců pracujících na projektu.
22. Žalobce v podkladech pro poskytnutí dotace uvedl, že výroba ocelových konstrukcí je hlavním předmětem jeho podnikání, že má stále portfolio odběratelů s mezinárodním přesahem, dále že má smlouvu s 10 externími zaměstnanci, kteří pomáhají při výrobě větších zakázek, dále zdůraznil nutnost systematické modernizace strojního zařízení a školení zaměstnanců, a také uvedl, že v oboru výroby ocelových konstrukcí podniká od roku 2003 a je známým výrobcem v Jihomoravském kraji. Veškeré tyto údaje ovlivnily poskytnutí dotace, neboť jednotlivě i v jejich souhrnu bylo jejich účelem vyvolat dojem, že žalobce je etablovanou společností v oboru se stálou klientelou a personálním zázemím. Během provedených kontrol tvrzení žalobce nebyla prokázána. Důkazy předložené žalobcem neprokazovaly tvrzené údaje. Po vyhodnocení takových údajů jako nepravdivých bylo zahájeno řízení o odnětí dotace.
23. Ohledně použití protokolu z daňového řízení ministryně uvedla, že na řízení o odnětí dotace se aplikuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a v této souvislosti odkázala na § 51 odst. 1 správního řádu. K navazující argumentaci žalobce ministryně uvedla, že v daňovém řízení a v daňové evidenci je třeba uvádět veškeré příjmy a výdaje, a to peněžní i nepeněžní, a ty, které základ daně ovlivňují, i ty, které nikoliv. Vzhledem k tomu, že faktury o odběru a dodávce ocelových konstrukcí nepatří mezi příjmy osvobozené od daně z příjmů, bylo povinnost žalobce zařadit faktury

(pokud existovaly) do daňového přiznání, a to bez ohledu na to, zda účtuje v daňové evidenci či v podvojné soustavě.

24. Ministryně dále uvedla, že poskytnutí dotace bylo značně ovlivněno smlouvou o půjčce s renomovanou společností ROKOSPOL, a.s. a prohlášením žalobce o finančním zaštitění projektu touto společností. Rozpor mezi prohlášením žalobce a skutečností, že půjčka nebyla nikdy čerpána a financování bylo zabezpečeno z méně transparentních zdrojů, nelze rovněž vyhodnotit jinak než jako nepravdivý údaj. Tato společnost se tedy financování projektu vůbec nezúčastnila a žalobce projekt financoval z méně transparentních zdrojů. Údaje o odběratelích tedy důležitost v hodnocení nepochybně měly. Žalobce byl opakovaně vyzván k doložení faktur za odběr materiálu a k doložení faktur za prodej, to vše v oboru ocelových konstrukcí. Žalobce doložil pouze předávací protokoly (doložené faktury se vztahují toliko k oblasti podnikání v zemědělství).
25. Ohledně dokumentů předložených k prokázání odběru huti od společnosti FERONA, a.s., ministryně uvedla, že vznikly důvodné pochybnosti o jejich pravosti. K odběru hutního materiálu od společnosti Technimat, s.r.o. ministryně konstatovala, že skutečnost, že částky zápočtu nebyly shodné, nebyla důvodem k odebrání dotace. Argument žalobce, že pokud doložil výpisy o odběrech od společnosti FERONA, a.s. a dalších společností, nemusí již dokládat faktury a paragony, shledala ministryně zcela mylný. V žádosti o dotaci se žadatel zavázal poskytnout daňovou evidenci v plném rozsahu, jakož i k tomu, že příslušné doklady musí splňovat předepsané náležitosti účetního dokladu. Takto vedené účetní doklady týkající se předmětu podnikání projektu žalobce žalovanému nikdy nepředložil.
26. Ministryně vytkla prvostupňovému rozhodnutí, že se s návrhy na výsledky svědků nijak nevypořádalo, tato vada nicméně neměla za následek nezákonnost rozhodnutí, neboť z hlediska rozhodování o odnětí dotace by byl výsledek svědků zcela irelevantní. Žalobce souhlasil s podmínkami přiznání dotace, čímž mu vznikla povinnost prokázat naplnění podmínek pro přiznání dotace, a to předložením faktur a dalších relevantních dokumentů. Na základě dokumentů založených ve spisovém materiálu byl skutkový stav prokázán bez důvodných pochybností. V rozkladu navrhovaný výsledek svědka neshledala ministryně potřebným, neboť relevantní skutečnosti byly zjištěny bez důvodných pochybností. Ministryně zdůraznila, že dotační řízení funguje jinak, než si žalobce představuje. Žalovaný potřebuje skutkový stav podložit fakturami a dalšími relevantními dokumenty, nikoliv výsledky svědků.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání, ačkoliv žalobce požadoval nařízení jednání, neboť tento procesní postup soudu umožňovala díkce § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s.
28. V projednávané věci byla žalobci odňata poskytnutá dotace, neboť po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace žalovaný dospěl ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace žalobci poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé. Správní úřad považuje za prokázané, že žalobce v rozhodných letech nevyráběl ocelové konstrukce, nemohl tak mít z této činnosti žádné tržby a žádnou historii, jak je popsáno v podnikatelském záměru.

29. Soud považuje za vhodné na tomto místě předeslat, že soudy rozhodující ve správním soudnictví nejsou v postavení dalších orgánů rozhodujících ve správním řízení a obecně rozhodují pouze na kasačním principu. Přes existenci plné jurisdikce vede řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí pouze k přezkumu jeho zákonnosti, nikoliv k nahrazení správního rozhodnutí rozhodnutím soudu. Odůvodnění správního rozhodnutí musí samo o sobě obstát v předestření důvodů, jež vedly správní orgán k rozhodnutí vyjádřenému ve výrokové části, a musí být v souladu s obsahem správních spisů (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2013, č. j. 8 Afs 58/2012 - 44, ze dne 24. 9. 2014, č. j. 8 Afs 34/2013 - 68).
30. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť je povinen se touto námitkou zabývat z úřední povinnosti. Žalobce v této námitce vytýká ministerstvu, že ve výroku rozhodnutí o odejmutí dotace vůbec neuvádí, které konkrétní údaje jsou údajně nepravdivé. Soud tuto námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou, neboť dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, pokud údaje, které považoval za nepravdivé, uvedl až v odůvodnění svého rozhodnutí a nikoliv přímo ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Soud s ohledem na nároky kladené na výrok správního rozhodnutí dle § 68 odst. 2 správního řádu dospěl k závěru, že správní orgány těmito nároky dostály a výroky obou rozhodnutí shledal zcela dostatečnými. Navíc je nutné zdůraznit, že v tomto případě správní orgán nerozhodoval o věci, která by měla charakter trestního obvinění, kde jsou nároky na obsah výroku z podstaty věci vyšší.
31. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, ve které zpochybňuje využití listin z jiných správních řízení, konkrétně z řízení daňového, neboť správní řád, dle kterého bylo postupováno, takový postup nevylučuje, resp. výslovně připouští. Podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou správnímu orgánu jako podklad rozhodnutí sloužit zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Využití informací z jiných správních řízení však nemůže být svévolné a má své limity, které musí být dodrženy. Podle soudu správní orgány v nyní projednávané věci tuto podmínku splnily – listiny obsahující rozhodná zjištění, tj. protokol o ústním jednání ze dne 12. 5. 2014 a úřední záznam správce daně ze dne 28. 4. 2014 jsou součástí správního spisu a žalobce měl možnost se s veškerými těmito podklady pro vydání rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim. Žalobce ostatně ani v podané žalobě netvrdil, pravost listin (kopie) taktéž nepopíral a skutečnosti v nich uvedené nezpochybnil. Pokud pak žalobce v navazující argumentaci uváděl, že faktury hrazené zápočtem nebyly do účetnictví zařazeny, protože neovlivňovaly základ daně, soud shodně se správními orgány zdůrazňuje, že ani v případě započtení není dotčena povinnost jejich řádného zaúčtování. Pokud žalobce v obecné rovině upozornil, že Odvolací finanční ředitelství uznalo v rozhodnutí ze dne 17. 1. 2018 všechny jeho nároky jako oprávněné, soud ve shodě s ministryní konstatuje, že v uvedeném rozhodnutí se Odvolací finanční ředitelství zabývalo toliko tím, zda žalobci vznikl nadměrný odpočet za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2013 v souvislosti s koupí výrobní linky.
32. Z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že žalovaný rozhodl o odnětí dotace z důvodu, že žalobce v roce 2011 a v roce podání žádosti o dotaci 2012 (ostatně jakož i v následujícím roce 2013 a minimálně v první polovině roku 2014) ocelové konstrukce nevyráběl, příjmy z výroby ocelových konstrukcí žalobci neplynuly, žalobce tak nemohl mít z této činnosti tržby a žádnou historii tak, jak je popsáno v podnikatelském záměru.

33. Soud však tento závěr žalovaného, následně potvrzený i napadeným rozhodnutím o rozkladu, považuje za předčasný, neboť některé z učiněných závěrů nemají oporu ve správním spise. Soud proto nemůže posoudit, zda byly naplněny důvody pro odebrání dotace, neboť by tím nahrazoval činnost správního orgánu a předjímal i další posouzení důvodů pro odebrání dotace, které budou muset správní orgány provést v dalším řízení po té, co jim bude věc zdejším soudem vrácena.
34. Z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že žalovaný postavil závěr o nutnosti odebrání dotace zejména na tom, že žalobce nedoložil dodavatelsko-odběratelské vztahy, a proto neprokázal pravdivost údajů uvedených v podnikatelském záměru.
35. Žalobce ohledně dodavatelsko-odběratelských vztahů namítl, že nákupy materiálu bez pochybností prokázal a k odběratelům taktéž doložil konkrétní dokumenty. Zdůraznil také, že žalovaný učinil ve svém rozhodnutí protichůdný závěr ohledně odběru ocelových konstrukcí.
36. K uvedené námitce o protichůdném závěru soud předně uvádí, že v bodě 3. prvostupňového rozhodnutí žalovaný konstatuje, že v rozhodném období (2010 až 2012) měl žalobce dle kapitoly 5. 5. podnikatelského záměru odběr ocelových konstrukcí v souhrnné výši 5 759 tis. Kč, přičemž dále konstatuje, že v řízení o odnětí dotace byl žalobcem předloženými dokumenty (faktury, protokoly, dohody o zápočtech) doložen odběr za 5 364 tis. Kč, avšak dospívá k závěru, že pravdivost a úplnost těchto dokumentů nebyla prokázána. Nejedná se tedy o zcela protichůdný závěr, jak se v podané žalobě domnívá žalobce.
37. Aby však soud mohl posoudit, zda jsou závěry žalovaného o neprůkaznosti žalobcem předložených dokumentů správné, musel by se s podklady, na základě kterých žalovaný k tomuto závěru dospěl, seznámit.
38. Soud však považuje za nutné zdůraznit, že mu byly nejprve žalovaným předloženy jako správní spis tři složky neuspořádaných listin (obsahující mj. rozpracované dokumenty a interní poznámky), v nichž je jakákoliv orientace více než obtížná. K tomu soud kriticky poznamenává, že nesourodá změn písemností vztahujících se k věci, která není utříděna, není správním spisem (srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 1. 1997, č. j. 6 A 401/96 - 6, č. 688/2000 SJS); takovýto způsob jeho vedení je tristní. Po výzvě soudu k předložení kompletní spisového materiálu ze dne 3. 2. 2021, č. j. 11 A 47/2019 - 47, v níž byl žalovaný rovněž upozorněn, že nevedení spisu v takové podobě, aby byl dostatečným podkladem pro přijaté rozhodnutí, a nepředložení úplného správního spisu k výzvě soudu, jde plně k tíži správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2008, č. j. 1 Afs 7/2008 - 91, ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Afs 15/2012 - 25, nebo ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Ans 14/2012 - 35), žalovaný předložil správnímu soudu očíslovaný a chronologicky uspořádaný spis.
39. V tomto správním spise soud dohledal dokumenty předložené žalobcem dne 15. 5. 2018 (viz dále) a dokumenty přiložené k podanému rozkladu. Soud však v tomto spise nedohledal další dokumenty předložené žalobcem vztahující se k jeho odběratelům a dodavatelům, na které však žalovaný výslovně odkazuje v napadeném rozhodnutí v bodech 3 a 4. V neutříděných složkách pak soud dohledal pouze několik listin (zejména předávací protokoly). Soud zdůrazňuje, že veškeré podklady, o něž správní orgán opírá svoje rozhodnutí, musí být trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, a to i z toho

důvodu, aby správní soud měl při přezkumu postaveno najisto, z jakých podkladů správní orgán vycházel, a které v rámci správního řízení hodnotil.

40. Soud si je vědom toho, že tvrzení žalobce, který v reakci na zahájení řízení o odnětí dotace výslovně ve vztahu ke svým odběratelům uvedeným v podnikatelském záměru potvrdil, že jim faktury nevystavoval (viz dopis žalobce ze dne 26. 4. 2016), je v rozporu s tím, že žalobce v podané žalobě k prokázání svých odběratelů uváděl, že doložil v rámci řízení o odnětí dotace rovněž faktury. Přesto však soud považuje za potřebné, aby se mohl seznámit se všemi žalovaným posuzovanými listinami, neboť, jak již výše uvedl, jediné tak může posoudit, zda je závěr žalovaného o nepravdivosti údajů pro přiznání dotace správný a v souladu se zákonem.
41. Nelze navíc přehlédnout ani to, že ministryně následně ve svém rozhodnutí na str. 7 v podstatě v rozporu s prvostupňovým rozhodnutím konstatuje, že žalobce doložil v oboru ocelových konstrukcí toliko předávací protokoly, když předložené faktury se vztahují pouze k oblasti podnikání v zemědělství. V rozporu s odůvodněním prvostupňového je i tvrzení ministryně, že žalovaný obdržel pouze špatně čitelné kopie daňových dokladů za odvoz kukuřice či výmlat obilovin a zcela nečitelné kopie tabulek daňové evidence. Toto zjištění ministryně totiž vůbec neodpovídá bodu 3 prvostupňového rozhodnutí, ve kterém žalovaný uvádí, že žalobce v průběhu řízení o odnětí dotace doložil odběr ocelových konstrukcí za 5 364 tis., když doložil faktury, protokoly, dohody o zápočtech.
42. V daném případě tedy není ani z napadeného rozhodnutí patrné, z jakých dokladů ministryně při svém rozhodování vycházela, tedy zda měla k dispozici a hodnotila stejné podklady ve vztahu k prokázání dodavatelsko-odběratelských vztahů jako žalovaný (viz výše). Správní rozhodnutí proto nemohla obstát, neboť za dané situace soud nemohl přistoupit k vypořádání žalobní argumentace týkající se prokázání dodavatelsko-odběratelských vztahů žalobce. Vzhledem k tomu, že tedy dosud není patrné, z jakých faktur a dalších relevantních dokumentů žalovaný vycházel, a tuto vadu neodstranila ani ministryně v napadeném rozhodnutí, nemohl soud postupovat jinak, než napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, když obsah rozhodnutí neodpovídá obsahu správního spisu. (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.)
43. Pro úplnost soud uvádí, že se mohl s ohledem na založené listiny vypořádat s dílčí námitkou žalobce, v níž namítá, že dne 15. 5. 2018 doložil odběry od dodavatele společnosti Feron a.s.. Ze správního spisu soud skutečně zjistil, že jsou v něm založené dokumenty předložené žalobcem žalovanému dne 15. 5. 2018. Ze správního spisu tedy vyplývá, že žalobce k dodávkám od společnosti Feron a.s. předložil žalovanému výpisy o odběrech za roky 2010 až 2012 a současně předložil dopis ředitele pobočky o tom, že žalobce nakupoval od této společnosti jako neregistrovaný zákazník s platbami v hotovosti. Žalovaný na uvedené dokumenty v prvostupňovém rozhodnutí podrobně reagoval, a nelze proto souhlasit s žalobcem, že by žalovaný odmítl předložené dokumenty bez dalšího jako účelové nebo je hodnotil izolovaně či neuvedl, proč má pochybnosti o předložených dokladech. Naopak je patrné, že žalovaný hodnotil uvedené dokumenty v kontextu s dopisem od společnosti FERONA, a.s. ze dne 24. 3. 2015 (viz bod 4. prvostupňového rozhodnutí), který vzbudil v žalovaném pochybnosti o žalobcem předložených dokumentech. Soud přitom zdůrazňuje, že žalobce v podané žalobě netvrdil, že by v průběhu řízení o odnětí dotace jakékoliv jiné doklady týkající se tvrzených odběrů zboží od této společnosti žalovanému předložil. Soud tedy nemůže souhlasit s tvrzením

žalobce, že by uvedené odběry prokázal. Přitom se nejedná o duplicitní požadavek žalovaného, jak se žalobce v podané žalobě mylně domnívá.

44. Pokud žalobce namítá, že žalovaný vůbec nerefletoval předložené či navrhované důkazy listinami nebo výslechy svědků, odkazuje soud ohledně návrhu důkazů listinami na výše uvedené odůvodnění, neboť ze správního spisu soud dosud nezjistil, jaké listiny žalovaný a ministryně jako podklad pro svá rozhodnutí použili.
45. Ohledně výslechu svědků lze dát žalobci za pravdu, že se žalovaný jako prvostupňový orgán tímto návrhem žalobce skutečně nezabýval. V této souvislosti však soud podotýká, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2017, č. j. 5 Azs 270/2016 - 39). V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravit vady řízení před správním orgánem prvního stupně. Ministryně přitom v napadeném rozhodnutí mj. uvedla (viz podrobně str. 8 napadeného rozhodnutí), že je třeba vytknout prvostupňovému rozhodnutí, že se s návrhy na výslechy svědků nevypořádává, avšak tato vada nemůže mít za následek nezákonnost rozhodnutí, neboť z hlediska rozhodování o odnětí dotace by byl výslech svědků irrelevantní. Též zdůraznila, že žalobce souhlasil s podmínkami přiznání dotace, čímž mu vznikla povinnost prokázat naplnění podmínek přiznání dotace, a to předložením faktur a dalších relevantních dokumentů. Dotační řízení funguje jinak, než si žalobce představuje, žalovaný potřebuje skutkový stav podložit relevantními dokumenty, nikoliv výslechy svědků. Byť tedy odůvodnění neprovedení předmětných důkazů ze strany ministryně bylo velmi stručné, nelze souhlasit se žalobcem, že se jednalo o odůvodnění nedostatečné či nepřezkoumatelné. To, že ministryně navržené důkazy neprovedla, neznamená, že žalobce byl omezen ve svém právu označovat důkazy k prokázání svých tvrzení. Správní orgán nemá povinnost provést všechny navržené důkazy, ale musí se s nimi vypořádat.
46. Žalobce též namítl nepřezkoumatelnost závěru správních orgánů, že neměl žádné zaměstnance, neboť zaměstnancem kovovýroby byl minimálně žalobce a jeho bratr na základě dohody o provedení práce. Námitku však shledal soud nepřipadnou, neboť žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k přezkoumatelnému závěru, že ocelové konstrukce neměl v roce 2012 ani kdo vyrábět na základě toho, že žalobce v řízení doložil toliko dohodu o provedení práce (založenou ve správním spise) uzavřenou mezi ním a jeho bratrem Ing. A. K., ke které ve svém dopise ze dne 26. 4. 2016 uvedl, že jeho bratr v letech 2010 až 2013 zpracovával vývojové projektové dokumentace a statické výpočty. Žalovaný také zohlednil, že žalobce nedoložil, že má uzavřenou smlouvu s deseti externími zaměstnanci, kteří pomáhají při výrobě větších zakázek, jak uvedl ve svém podnikatelském záměru. Pro úplnost soud dodává, že ze správního spisu nevyplývá a žalobce ani v podané žalobě netvrdil, že by tyto smlouvy doložil.
47. Soud si je vědom toho, že žalobce považuje za stěžejní námitku, že správní orgány označují předmětné údaje jako nepravdivé, aniž by vysvětlily, jak tyto údaje mohly být objektivně způsobilé ovlivnit proces hodnocení žádosti o dotaci (zda se tedy skutečně jednalo o nepravdivé údaje ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel).
48. Podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel *„řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může být zahájeno, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí*

dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé“. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, jak ostatně správně uvedla i ministryně v napadeném rozhodnutí, že se nejedná o jakékoliv nepravdivé údaje poskytnuté žalobcem, nýbrž toliko o údaje, na jejichž základě byla dotace žalobci poskytnuta. V projednávaném případě přitom dospěly správní orgány k závěru, že se právě o takové údaje jedná.

49. Vzhledem k tomu, že závěry uvedené v napadeném rozhodnutí, ani v rozhodnutí prvostupňovém, nemají dosud oporu ve správním spise, nemá soud dostatečné podklady pro to, aby mohl takto vznesenou námitku posoudit. Přesto považuje za vhodné uvést, že z odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů dosud není seznatelné, jak správní orgány k uvedenému závěru dospěly. Soud postrádá úvahu o provázání jednotlivých konkrétních, správními orgány označených, nepravdivých údajů se stanovenými podmínkami pro získání dotace, resp. s výběrovými kritérii. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce obdržel souhrnné hodnocení 75 bodů ze 100, přičemž výběrová kritéria byla rozdělena na Ekonomické hodnocení žadatele a Hodnocení prováděné externím hodnotitelem, Soulad se strategickými cíli, Zkušenosti a odborné předpoklady žadatele, Technické řešení projektu, Udržitelnost. Z rozhodnutí není patrné, kolika bodů musel žalobce dosáhnout, aby mu byla dotace poskytnuta a zda by mu tedy byla dotace poskytnuta i v případě, že by se některé z údajů, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, ukázaly nepravdivými. Soud považuje na tomto místě za nutné zdůraznit, že při přezkumu rozhodnutí správního orgánu nemůže dotvářet a domýšlet jeho odůvodnění. Tím by totiž zcela popřel svou roli přezkumného orgánu, jehož řízení je založeno na rovnosti účastníků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 9 As 87/2016 - 29).
50. Nutno připomenout, že právo na řádné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).
51. Městský soud proto dospěl k závěru, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou zatížena těž vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Pro úplnost však soud dodává, že žalobci nelze přisvědčit, že správní orgány měly přihlížet rovněž k tomu, že finanční prostředky byly použity v souladu s podmínkami dotace, neboť předmětem řízení o odnětí dotace nebylo zkoumání, zda žalobce finanční prostředky použil v souladu s podmínkami dotace.

Závěr a náklady řízení

52. S ohledem na vše výše uvedené dospěl městský soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s. bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem ke skutečnosti, že důvody, pro které bylo zrušeno žalobou napadené rozhodnutí, se vztahují i na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i toto rozhodnutí. Právními názory vyslovenými v tomto rozsudku jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

53. K návrhu žalobce na dokazování obsahem správního spisu zdejší soud uvádí, že v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů platí, že obsahem správního spisu se nedokazuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56). Ostatní žalobcem předložené listiny soud jako důkaz neprováděl, neboť s ohledem na zjištěné vady správních rozhodnutí nemohly na výsledku soudního řízení nic změnit.
54. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží náhrada nákladů řízení. Ty jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč. Žalobce nebyl právně zastoupen a ani netvrdil, že by mu vznikly další náklady řízení. Soud žalobci nepřiznal právo na náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, neboť s tímto návrhem nebyl žalobce úspěšný. K zaplacení nákladů řízení soud určil žalovanému přiměřenou lhůtu tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. ledna 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu